

Per una universitat crítica i pública. "Jo no bolono"
p.4

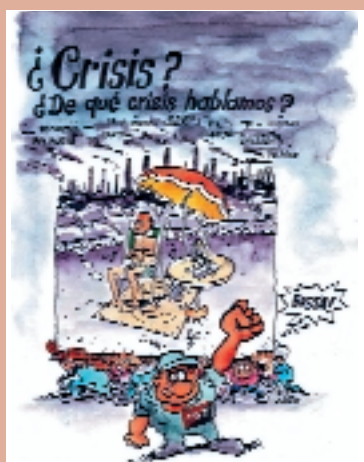

Lluites sindicals per assolir millores socials i salarials en les empreses
p.6

Entrevista amb els companys de la Federació Local de Castelló
p.8

PLE DE SINDICATS DE CGT-PV

La Plenària del comitè Confederal de CGT del País Valencià i Múrcia ha convocat Ple de Sindicats per als dies **6 i 7 de març**, a València.

En este Ple s'anomenaran les secretaries del Secretariat

Permanent que han quedat vacants per dimissions produïdes des del Ple anterior. També es tractaran, per a la seua aprovació o correcció, els comptes de l'organització corresponents a l'any 2008, així com els projectes i pressupostos per al 2009.

El altres aspectes (acció social, acció sindical, revisió d'estatuts...), i a l'espera de les ponències i aportacions que van arribant dels diferents sindicats, es tractaran en un Ple Ordinari que es farà després de l'estiu.

Per la **importància d'este nou Ple**, esperem el màxim de participació en ponències, debats i presa d'acords, perquè d'esta manera l'organització actualitze els seus projectes i propostes, representant totes les veus i opinions que la formem.

En cada un dels nostres sindicats estarà a disposició d'afiliats i seccions sindicals tota la documentació que la convocatòria del Ple vaja generant. Des del Secretariat Permanent animem a l'afiliació a què participe en les assemblees del seu sindicat i que estos envien una àmplia representació a les sessions del mateix.

EL SECTOR DE L'AUTOMÒBIL I LA CRISI

La massiva petició d'ERO per part de les empreses del sector de l'automòbil es fonamenta en el descens de vendes a Europa durant els últims mesos. Esta va ser la causa central al·ludida de l'ERO per part de totes les empreses de l'auto, però no pot ser motiu de resoldre els problemes del mercat sempre a costa del factor treball, llançant gent al carrer, bé de forma permanent, bé de forma temporal, i traslladar els costos a l'erari públic, ja que ens trobaríem davant un frau de llei, que les administracions han d'impedir, basant-se en el seu mandat constitucional: Vetlar pel bé públic en una economia social de mercat.

La reducció d'ingressos es trasllada immediatament a la reducció de plantilles i encara no està justificat, perquè no es té en compte que fins al 80% dels vehicles que les multinacionals fabriquen a Espanya es venen en l'estranger, i eixos mercats no han tingut una baixada de vendes comparable a la nostra. A més, segons les dades del primer semestre del 2008, les 18 fàbriques d'automòbils instal·lades a Espanya, presentaven resultats econòmics que demostren la seua rendibilitat, a la que ja ha contribuït la continuada reducció de plantilles.

Els costos laborals no són els causants dels problemes del mercat en estos casos de l'automòbil. En la seua evolució històrica, tant en el mercat espanyol, com sobretot en el mercat global, obté en la sèrie històrica unes rendibilitats i productivitats altes i el seu valor afegit mesurat en riquesa que aporta al creixement, és a dir % en el PIB, es manté en cotes significatives, les quals mai són negatives.

A més les productivitats dels treballadors en les 18 fàbriques de l'automòbil, són de les majors del

món, reconegudes tant en els informes de les autoritats, com en els informes dels consultors privats, açò és conseqüència d'una major producció i una reducció de la plantilla.

Hui per hui es demostra amb les dades objectives que les millores de productivitat experimentades no estan renyides amb els increments salarials. L'impacte real dels salaris en el cost total dels vehicles ha descendit des de 1989. El valor de la logística ja supera, de mitjana, els costos socials i salarials. Per tot açò no és cert afirmar que reduint els costos laborals s'aconseguiren majors productivitats i millors quotes de competitivitat.

Des de l'any 2001 s'aprecia un considerable augment de destrucció d'ocupació en el sector de l'auto, sent els ERO's les noves formes d'organització del treball (flexibilitat, *just in time*, descentralització productiva i les deslocalitzacions), els elements racionalitzadors d'este sector i els quals influïxen directament en les majors quotes de productivitat creant una excel·lent competitivitat, uns increments nets de producció i increments mitjans del valor real de la producció i de la productivitat excepcionals.

Les variacions de la demanda són producte de les turbulències financeres viscudes en els últims anys i que tenen l'origen en una economia basada en el finançament de la mateixa i a convertir esta en un "casino" on s'aposta a veure qui "guanya més i millor" sense que les suposades autoritats mundials i estatals facen res respecte d'això i tot en nom de la "llibertat absoluta del moviment dels capitals", confonent, enganyant i estafant a milions de persones, en nom del lliure mercat.(continua en la p.3)

Secretariat Permanent del Comité Confederal

Avgda. del Cid 154
46014 València (L'Horta).
Tels.: 96 383 44 40
96 383 44 56 / 96 313 43 53
Fax: 96 383 44 47
www.cgtpv.org
sec.general@cgtpv.org

FEDERACIONS LOCALS I COMARCALS

FL de València.
Avgda. del Cid 154
Tels. 96 383 44 40 / 96 383 44 56 /
96 313 43 53. Fax 96 383 44 47
46014-València (L'Horta).
F.L.Valencia@cgtpv.org

- SP de la FL de València, tels. 96 383 44 40 / 96 383 44 56 / 96 379 78 54
- Sindicat de Metall, Energia i Minería, tel. 96 313 43 50
- Sindicat de Neteja, tel. 96 313 43 51
- Sindicat de Transports, Comunicacions i Mar, tel. 96 383 53 73
- Sindicat de Banca, Estalvi i Assegurances, tel. 96 383 53 74
- Sindicat d'Administració Pública, tel. 96 383 45 08
- Sindicat d'Oficis Diversos, tel. 96 383 45 25
- Sindicat d'Alimentació, Hosteleria i Comerç tel. 96 383 45 25

Serveis Afiliats:

Fundació Ferrer i Guàrdia,
Àrea de la Dona, Serveis Socials,
Biblioteca Llibertària,
Gabinet de Salut Laboral i Ambiental,
Servei Sindical de Normalització
Lingüística.

FL de Camp de Morvedre-Alt Palància.

C/ del Treball, 21, baix
Tel. 96 269 86 33
46520 Port de Sagunt (València)
cgtpportsag@gmail.com

FL de Benidorm.

C/ Russafa (Glorieta El Carrasco)13,
Bq II, Local 4 A-1
Tel. 96 680 65 80
Fax 96 680 65 80
03500 -Benidorm (Alacant)
cgtbenidorm@cgtpv.org

FL d'Alacant.

C/ José Reus García, 3 Entpta. Dcha.
Tel. 96 518 22 11
03010 - Alacant (L'Alacanti)
alacant@cgt.es

FL d'Alcoi.

C/ Echegaray 10 baix
Tel. 96 552 25 41 / 96 554 71 46
03800-Alcoi (Alacant-L'Alcoià)
f.l.alcoi@cgtpv.org

FL La Safor-Gandia.

C/ Pintor Sorolla 39 baix
Tel. 96 287 70 60
Fax 96 287 70 60
46700-Gandia (València-La Safor)
cgtlasafor@terra.es

FL de Puçol.

C/ Castell de Morvedre 12-1er. dreta.
Tel. 96 146 54 54
Fax 96 146 54 54
46530-Puçol (València-L'Horta)
cgtpuçol@telefonica.net

FIC de Castelló.

C/ Cerdan de Tallada 23 entresòl
Tel. 96 425 06 36
Fax 96 425 06 36
12004-Castelló-La Plana
cgtkastello@hotmail.com

Fundació Ferrer i Guàrdia.

Avgda. del Cid 154 baix
Tels. 96 383 44 40
46014-València (València-L'Horta)

Per a la realització del
Notícia Confederal
es compta amb la
col·laboració de la
Conselleria de Cultura i
Esport

EDITORIAL CADA VEGADA MÉS CGT

Tant en els centres de treball, com en el carrer o en els mitjans de comunicació, és innegable que la CGT està més present cada dia. Esta evidència no es deu a la casualitat, sinó al treball constant i costos de molts companys i companys que, en els últims anys, han mantingut contra el vent advers dels temps del desencant i les marees de l'individualisme consumista la seua confiança en els ideals d'esta organització.

Hui les coses pareix que estan canviant una mica, ja que amb la crisi del sistema capitalista i davant la postració als seus peus del sindicalisme oficial, la CGT comença a veure's com una organització seriosa i combativa per molts treballadors. Som l'alternativa al reformisme imperant i ser eixe referent de lluita ens situa en una situació esperançadora que no havíem viscut des de fa molt de temps.

No ocultarem que ni tots els ens ni tota la militància de la CGT-PV van al mateix ritme, que la resposta a les distintes campanyes és molt desigual i que ens fallen moltes vegades l'organització i la coordinació de les nostres accions. Tot això ho sabem i continuarem intentant millorar. Però no seriem justos si no reconeguérem també l'encert i l'esforç de la majoria de la nostra gent, dels nostres delegats i seccions sindicals: de la CGT, en suma.

Hem de reconèixer, per tant, el bon fer de la CGT en les cada vegada més nombroses empreses i branques productives on tenim presència; el nostre compromís amb les lluites de cada àmbit laboral. També compta la nostra denúncia constant de les injustícies i els atropells de la patronal; per això som víctima d'un tracte discriminatori i de persecució per part de molts empresaris, que

preferixen sindicats dòcils i manejables abans que permetre la presència d'un sindicalisme reivindicatiu i honest com el de la CGT.

No reflectirem ací, perquè es faria molt llarga la llista, tots i cada un dels conflictes, lluites i negociacions d'empresa i sector en què els homes i dones de la CGT hem participat al llarg de l'any. El que sí que volem ressaltar és que en els aspectes en què més deficiències teníem estem aconseguint millorar: eixe era l'objectiu i eixe és el xicotet èxit de l'últim curs sindical.

La nostra gent, especialment els nous delegats i els afiliats que van entrant en esta casa, farts de les traïcions del sindicalisme oficial, ens demanaven formació per a poder desenvolupar millor el seu compromís amb la defensa dels treballadors. Hem impartit nombrosos cursos de formació (nòmimes, salut laboral, estructura i funcionament de la CGT i algun més) i ja s'estan preparant altres, tant ací com a Madrid.

Les assemblees de delegats i militants s'han revelat com unes trobades molt positives per a impulsar determinades campanyes i per a anar creant afinitat i solidaritat entre membres de distintes seccions i sectors. Hem celebrat varies i continuarem impulsant eixa forma de participació. A València, Castelló, Alacant, Múrcia... on siga possible i en quant hi haja un tema que necessitem tractar en comú.

Teníem també una llacuna quant a la presència de CGT en campanyes socials, però hem anat avançant en l'objectiu d'implicar a la nostra organització en el terreny social, que per a nosaltres ha de ser tan important com el laboral. Són dos cares de la mateixa explotació, de la mateixa lluita. Ens està costant i ens falla més d'un@, però hem estat en mo-

bilitzacions com la marxa a la base de l'OTAN a Bétera, en la manifestació contra l'especulació urbana, en les concentracions antiracistes, en les mobilitzacions unitàries contra la jornada de les 65 hores, en la campanya per un ensenyament públic, en l'homenatge a Valentín González i en alguna altra que se'ns oblida.

S'han convocat accions de solidaritat amb Chiapas, El Marroc i altres lluites. Hem acudit a Barcelona, a Madrid i a altres punts on la CGT demanava la nostra presència solidària. La resposta a les clàssiques manifestacions del 8 de Març i del 1r de Maig ha sigut enguany molt positiva. Tot això sense deixar d'estar presents en actuacions de les nostres seccions sindicals implicades en conflictes, la qual cosa ha vingut a representar tindre convocatòries quasi totes les setmanes: Ford, Ivadis, Bancaixa, CAM, RENFE, ONO, forestals, metall, neteja... I a totes s'ha respost el millor i més solidàriament que hem pogut. També les activitats culturals (jornades, xerrades, cine, etc.) són cada vegada més i de més qualitat i interès en els seus continguts.

Si a tot açò afegim que els sindicats i federacions locals van millorant la seua organització i funcionament formant nous secretariats, adquirint compromisos, dissenyant plans d'expansió, etc. hem de concloure admetent que no tot està perdut i que la CGT aborda esta nova etapa —que també serà difícil i crua per als treballadors— en condicions de convertir-se en la referència que el món del treball necessita.

Antonio Pérez Collado
Secretari General CGT-PV

ACCIÓ DIRECTA

PROGRAMA D'INFORMACIÓ SOCIAL I LABORAL DE CGT-PV

Tots els dimecres, de 16 a 18 h.

ESCOLTA'L I PARTICIPA!! a RÀDIO KLARA 104.4. FM i www.radioklara.org

EL SECTOR DE L'AUTOMÒBIL I LA CRISI

(...Continuació de l'article de portada)

Milions de persones impel·lides cap al consum creixent i a l'augment de beneficis de les empreses, els quals s'elevan a la categoria de sagrats, quan els mateixos són obtinguts a costa de l'empobriment, precisament, de les persones que elaboren els productes que es pretenen vendre posteriorment.

Les pitjors condicions de treball amb sous per davall d'una renda acceptable en el mercat actual són motivades pel preu de la mà d'obra per polítiques desreguladores i de flexibilitat, adoptades per empreses i empresaris, on les empreses de l'auto i les auxiliars han sigut líders en els sistemes de flexibilitat i l'esquilmació dels drets laborals.

Com en la major part de les ocasions els governs alaben i fomenten estes polítiques desreguladores i de flexibilitat, sumades a l'increment dels tipus d'interès des del Banc Central Europeu, només preocupat pel control monetari i la garantia d'uns beneficis empresarials i oblidant-se del seu factor regulador i controlador dels abusos financers, els quals, han portat a grans capes de la població a retindre el consum en quant s'han produït les primeres alarmes de crisis econòmiques, ja que les seues rendes globals (patrimoni) i els seus salaris han decrescut en un 5% en el període del 2006/2008 segons l'OCDE.

Els beneficis de les empreses, lluny de ser invertits en millores productives, s'han emportat a l'especulació financera i al repartiment de dividends, generant-se una pèrdua de motor econòmic per al futur de l'empresa i els seus empleats.

Ara, quan es constaten les conseqüències de la política capitalista avalada i sancionada per governs, estats i organismes internacionals, acudixen a demanar ajuda als governs, i per tant a l'erari públic sostingut per tota la població, perquè paguem, amb el segur de desocupació, a milers de treballadors i les seues respectives famílies, i se'ls entrega als que han causat tots els "abusos" centenars de

No és cert afirmar que reduint els costos laborals s'aconseguiran majors productivitats i millors quotes de competitivitat

milers de milions d'euros perquè continue funcionant la "roda de la barbàrie del capitalisme". L'estat espanyol ha entregat des de maig del 2007 fins ara als empresaris, més de 20.000 milions d'Euros a través de modificacions fiscals i préstecs de l'ICO.

Les millores productives s'han implantat només si responien a ràpides amortitzacions. És usual que els termes d'amortització de les inversions s'hagen reduït al mínim legal de cinc anys. Açò ha permès a les empreses descomptar directament del compte de resultats quantitats elevades que han sigut realment transferències als beneficis de la casa matriu.

En un altre orde de coses, les ajudes oficials de què s'han vist beneficiades les empreses de l'auto en els últims decennis són públiques i notòries. En totes estes ajudes no hi ha hagut mai una posició de control per part de les administracions, tant de la central com de les autonòmiques.

Per això és necessari que les ajudes que es donen des de les administracions es convertisquen en una intervenció real per a un control futur de les accions de les empreses que garantisca tant que els fons públics no siguen usats per a l'augment dels beneficis empresarials, com per a racionalitzar, també a favor dels treballadors, les polítiques industrials de les empreses.

L'evolució que durant els últims anys han tingut les empreses de l'automòbil ha vingut marcada pels paràmetres següents: Augment de productivitat (en Ford Espanya vam tindre rècord de producció en 2002 amb 373.589 unitats, en 2003 amb 384.324 unitats i 2004 amb 449.101 unitats), Augment de capacitat instal·lada, Reducció d'estoc, Augment de Cash-Flow (el que generem realment amb l'activitat de l'empresa), Augment de beneficis (per al primer semestre del 2008, 825 milions d'euros, més del que guanyem en tot 2007, 620 milions d'euros), Reducció de plantilla (en Ford Espanya hem passat d'una plantilla de 10.884 empleats en 1990 a 7.220 en 2007). Quant al salari en Ford en 2002 l'empresa va gastar 226.919.000 euros i en 2006, 228.673.000 euros, pràcticament el mateix en quatre anys de diferència. Les vendes en 2001 van generar 2.471.078.000 euros mentres que en 2006 van generar 6.117.661.000 euros.

La crisi, com sempre, és molt més directa i dramàtica per als explotats que per als explotadors.

JORGE GIMÉNEZ
CGT-Ford

FORD I EL SEU POLÍGON INDUSTRIAL ES MOBILITZEN AMB LA CGT

El passat 6 de desembre es va celebrar a València la manifestació convocada per la Coordinadora de Seccions Sindicals de CGT en Ford i el seu Polígon Industrial, que va comptar amb el suport del Sindicat d'Estudiant, encara que lamentablement no amb el dels altres sindicats de Ford.

La manifestació convocada per CGT contra els expedients i la pèrdua de drets laborals en Ford i les empreses auxiliars, va comptar amb la participació d'uns 500 treballadors de Ford i del Polígon Joan Carles I d'Almussafes. Al concloure la manifestació van prendre la paraula per a agrair la participació a tots els assistents el secretari general de CGT-PV i un portaveu del Sindicat d'Estudiants, els quals van denunciar les manobres del capital i la banca per a fer pagar als treballadors les conseqüències de la crisi financera, per mitjà d'expedients com els de Ford i precaritzant encara més les condicions de treball, especialment les dels joves i els immigrants.

La secretària general de CGT-Ford, Francisca Cuesta, va manifestar prèviament als mitjans la seua satisfacció per la bona acollida de la campanya de CGT en Ford i en les empreses del Polígon d'Almussafes, denunciant que Ford estiga presentant ERO's quan acaba d'anunciar uns beneficis en 2008 (en només 9 mesos) de 931 milions d'euros. També va comentar que: "És molt lamentable que el sindicalisme majoritari en Ford estiga frenant els treballadors i permetent tots els retalls que proposa l'empresa, com a canvis de calendari, retalls de les vacances d'estiu, expedients de regulació d'ocupació i la cessió a la mútua Asepeyo del control de les baixes per malaltia comuna."

A pesar d'eixos beneficis declarats per Ford (155.000 milions de les antigues pesse-

tes) esta empresa ja ha presentat dos expedients de regulació d'ocupació. El primer va afectar més de 1.000 treballadors, que van ser a la l'atur -cobrant el 80% dels seus salaris- entre un i tres en l'últim trimestre de 2008. L'altre s'aplicarà a 5.200 operaris al llarg de la primera meitat de 2009, encara que l'empresa ja ha anat reduint els dies en què s'aplicaria l'ERO; primer va parlar de 21 dies, però després els va reduir a 16 jornades.

Prèviament la UGT i la direcció de Ford havien pactat avançar vances (els anomenats dies de jornada industrial) dels anys 2009 i 2010, al·legant que amb esta mesura s'evitarien nous expedients, però als pocs dies l'empresa anunciava el segon ERO. Abans que comence la negociació del conveni, la mateixa UGT que firma tot, ja ha pactat amb l'empresa un calendari en què es reduïxen de

4 a 3 les setmanes de vacances col·lectives d'estiu.

Altra mesura contra la qual cap sindicat de Ford, excepte la CGT, ha volgut fer res és la que suposa la cessió, a partir del primer de gener, del control i gestió de les baixes per malaltia comuna a la mútua Asepeyo. La CGT va desenvolupar una intensa campanya per a denunciar esta nova agressió al dret dels treballadors a una sanitat pública i de qualitat, però les seues propostes de mobilitzacions no van trobar cap eco en el Comitè d'Empresa.

La bona resposta a esta manifestació i a la campanya que CGT ha desenvolupat en tot el polígon confirma que els treballadors estan farts de suportar tanta precarietat i tants sacrificis i retalls imposats per una patronal insaciable i per un sindicalisme servil.

La CGT seguirà, per tant, mobilitzant tots els treballadors i treballant amb altres organitzacions amb l'objectiu que es pugui arribar a una vaga general; reivindicació que ha sigut una de les consignes més corejades en la manifestació del matí del 6 de desembre.

Amb data 18 de desembre, la direcció de Ford ha tornat a sancionar la secretària general de CGT en l'empresa. En esta ocasió li ha aplicat la suspensió d'ocupació i sou durant dos dies, fet que ve a confirmar l'acaçament permanent a la CGT i la falta de llibertat sindical en Ford Espanya. La Confederació General del Treball no canviarà el seu compromís amb la defensa dels drets dels treballadors, i denunciarà on siga pertinent este nou atac a una companya honrada i lluitadora.

Secció Sindical de CGT-Ford

Jo no bolono

Després d'anys de tranquil·litat només trencada per la breu oposició a les reformes educatives del darrer govern Aznar, la universitat de la mà dels i de les estudiants s'alça de nou. Quina mosca les pica ara?

Les autoritats universitàries mostren la major de les incredulitats davant un moviment encapçalat per l'estudiantat, que no vol acceptar la (neo)reforma universitària que implica el conegut com *Pla Bolonya*. Aquesta reforma, s'ens diu, pretén *modernitzar* la universitat i *europitzar-la*, permetent l'equiparació d'estudis i afavorint la mobilitat d'estudiants i professorat entre les universitats europees, en el marc de l'EEES (Espai Europeu d'Ensenyament Superior).

Davant tantes bondats la pregunta és obligada: Perquè volen els i les estudiants baixar-se del tren de la modernitat?

Reforma sí però no així

Davant aquest interrogant molts mitjans de comunicació han tractat de transmetre la imatge d'una postura immobilista per part del moviment contrari al Pla Bolonya. Però res més lluny de la realitat.

Sent el punt de partida la necessitat de canvis dins de les lògiques de funcionament de les universitats i dels estudis universitaris (burocratització, endogàmia, jerarquització, manca de sensibilitat social, pèrdua de massa crítica, manca de reciclatge, abusos de poder...), es considera que no és aquesta la reforma que necessita la universitat.

Partint d'ací, es demana bàsicament participar en el procés de reforma universitària des del principi, obrint el diagnòstic i el debat sobre les mancances i les vies de millora a tota la comunitat universitària, però no 'una vegada ja realitzat pels experts'; ja que es considera que el poc debat obert ha estat en fals, i a posteriori d'haver ja pres totes les decisions, per a donar una imatge formal de *participació* en la presa de decisions.

A més a més, es considera que per als suposats objectius de la reforma no calia tant de canvi, només amb un acord d'acceptació dels títols emesos per cada país membre de la Unió Europea haguera sobrat per estimular l'equiparació i la mobilitat (experiència que ja es té mitjançant el programa de beques Erasmus).

Així doncs, si la solució a les necessitats detectades pels responsables europeus d'educació es podien resoldre sense tant de canvi, la pregunta necessària que toca fer-se ara és: per a què és útil aquesta reforma? A què interessos respon realment?

Mercantilització de l'ensenyament universitari

Aquesta reforma que ara es proposa està emmarcada dins el procés de desmuntatge del model d'Estat Salarial (o Estat del Benestar), que entrà en crisi als '70, fruit del triomf del discurs i les pràctiques pròpies del capitalisme flexible (desregulació, privatització, mercantilització...). Aquesta reforma només és una peça més.

Dues de les línies centrals de les lògiques neoliberals (pròpies del capitalisme flexible) estan afonant l'e-

Aquesta reforma està emmarcada dins el procés de desmuntatge del model d'Estat del Benestar que entrà en crisi fruit del triomf del discurs i les pràctiques pròpies del capitalisme flexible

S'està demanant a la universitat que (de)forme i conforme persones que accepten convertir-se en treballadors i treballadores en precari

(representat quasi exclusivament pel món empresarial). Una vegada acceptem que formar un bon professional és la feina fonamental de la universitat i que allò que implica ser-ho es determina per un grapat de competències valorades pels ocupadors, el cercle es tanca.

Com des del mercat laboral es consideren *inútils* productivament parlant molts dels coneixements que s'imparteix en la universitat, així com els mètodes i les formes d'adquirir-los, el que cal fer és eliminar continguts i modificar metodologies. Així naixen els nous graus, amb una durada de 4 anys, on el primer serà de formació generalista (transformant-se en una espècie de 3r de Batxillerat) i el quart serà de pràctiques, reduint així la formació específica de 5 anys en el cas de les llicenciatures (o de 3 en el cas de les diplomatures) a 2 anys. Amb aquesta homogeneïtzació a la baixa, segons els defensors de la reforma, s'aconseguirà la capacitat necessària per a ser un bon professional.

Clar que si recordem com està el mercat laboral a casa nostra (baixos salaris, precàries condicions de treball, alts índexs de temporalitat, treballadors sobrequalificats...) podem deduir què se l'està demanant a la universitat: que (de)forme i conforme persones que accepten convertir-se en treballadors i treballadores en precari. Aquest és el fons

de la qüestió.

Davant aquesta cruïlla, les universitats públiques han de posar el fre a les reformes del Pla Bolonya i dir: **JO NO BOLONO**

per que no acceptem les intromissions dels interessos empresarials **JO NO BOLONO**

per que volem construir una universitat preocupada per dignificar les condicions de vida i de treball de totes i tots **JO NO BOLONO**

per una universitat pública, crítica i responsable **JO NO BOLONO**

JO NO BOLONO

Joan Carles Bernad i Garcia

Professor Universitat de València. CGT-UVEG

difici de la universitat pública: l'entrada i proliferació d'entitats privades que imparteixen estudis universitaris, així com la imposició de les lògiques empresarials al si de les universitats públiques. Dues cares de la mateixa moneda: l'euro.

Després d'haver privatitzat i subcontractat serveis al si de les universitats públiques, després d'haver redirigit les polítiques d'I+D+I cap a la transferència de coneixements al teixit empresarial i la creació de patents, després de transformar a les universitats públiques en unes entitats més en el mercat de la formació superior (proliferant els màsters, diplomes, certificats, curssets...), després d'empentar a les universitats públiques a competir pels seus recursos econòmics... Ara el que està demanant-se a les universitats públiques és que aprenen la seua formació a les necessitats del mercat laboral, acceptat per bones les demandes del mercat

Roda de premsa de la "Plataforma contra la crisi i pels drets socials" davant del Centre d'Internament de Sapadors

Crida a la solidaritat perquè la crisi no la paguen els treballadors immigrants

Fins fa uns mesos la premsa ens informava que la immigració generava riquesa per al nostre país, tal com llegim al Levante del 4 de maig de 2008: "*Economía: los inmigrantes han aportado un tercio del crecimiento económico, han generado superávit para los presupuestos públicos y dinamizado la demanda de diversos sectores económicos. Además, consiguen enviar remesas que superan con creces la ayuda oficial al desarrollo de España, aportando el 30% del crecimiento del PIB entre 1995 y 2005*".

Per altra banda els bancs i les caixes d'estalvi s'han estat enriquint amb els préstecs i els crèdits hipotecaris que han concedit a les persones immigrants amb un mínim aval, i ara aquestes es troben endeutades i sense sostre perquè els han embargat el pis que ja no poden pagar, com podem llegir en el titular de El País de l'11 d'octubre d'aquest any: "*Varios bancos reclaman deudas millonarias a inmigrantes tras darles créditos en cadena*".

Segons les previsions, la Seguretat Social anava a entrar en dèficit l'any 2015, però gràcies a les cotitzacions dels treballadors i les treballadores immigrants, esta situació no arribarà fins al 2023, segons el Levante del 24.10.08.

En els últims anys, sectors com els de la construcció, l'hosteleria i l'agricultura han tingut grans beneficis gràcies a les aportacions de la mà d'obra immigrant. A més, en moltes cases d'este país s'han pogut beneficiar de l'atenció als xiquets i ancians gràcies al treball de les dones immigrants.

Tot això ha suposat una riquesa per a l'economia del nostre país, afavorit també per l'última regularització administrativa proposada pel govern de Zapatero. Hui, però, **quan pretenen renovar els seus permisos de treball, se'ls denega perquè s'han quedat en l'atur o perquè no han cotitzat prou, quedant-se així en situació d'"il·legalitat"**.

Actualment, les mateixes persones que han contribuït a l'"estat del benestar", que han dut els seus fills i filles a les escoles, que han creat ligams afectius i socials amb la població autòctona, es troben empresonades i amb l'amenaça d'expulsió en **centres d'internament com el de Sapadors**, a València. Un centre que no reuneix les condicions sanitàries i humanes mínimes, que només té un metge per a atendre a les més de cent persones empresonades, i que no té garanties legals.

Des de l'Àrea d'Immigració de CGT-País Valencià, compartim cada dia amb les nostres afiliades i afiliats immigrants moments de desesperació. Fem una **crida a la solidaritat contra el discurs xenòfob i racista** que diu que ja no són rentables i que se n'han d'anar. Ben al contrari, hem de lluitar tots junts perquè la crisi la paguen els que la van crear, els rics i els bancs, i no les víctimes.

Cecilia i Montse, CGT La Safor - Gandia

X Jornades Llibertàries

Pensaments lliures per a homes i dones que volen ser lliures...

10 anys ja de Jornades Llibertàries

En esta edició de 2008 les Jornades Llibertàries de CGT-València es van desenvolupar des del 10 al 19 de desembre, tenint com marc la Societat Coral El Micalet.

En el matí del dimecres, 10 de desembre, s'inauguraven les jornades i l'exposició "Premsa llibertària de clandestinitat", de l'Ateneu Enciclopèdic Popular de Barcelona, que es va mantindre penjada durant les quasi dos setmanes dels actes. Ja a la vesprada tenia lloc la xerrada "Joe Hill, sindicalisme amb banda sonora", a càrrec de **Carlus Jove** (de CGT-Catalunya).

El dijous, dia 11, estava previst que **Carlos Taibo** dissertara sobre "De quina crisi parlem?", però una sobtada malaltia li'l va impedir. No obstant, els conferenciants que van haver de substituir-lo –**Joan Carles Bernad** i **Manuel Rodríguez**, professors de la UV- van deixar plenament satisfeta a una abarrotada sala.

El divendres, dia 12, es va presentar el llibre "Ni Nadal ni Setmana Santa" pel seu autor, **Jordi Martí Font** (del periòdic Catalunya).

El dilluns 15 es van reprendre les Jornades amb la xerrada debat "La dona en els mitjans de comunicació alternatius", a càrrec d'**Esther de la Rosa** (R. Vallekas) **Josefina Juste** i **Emilia Moreno** (R. Klara)

El dimarts, 16, va ser el nostre company **Cecilio Gordillo**, de CGT-

Andalucía, el que va parlar sobre la recuperació de la memòria històrica.

L'endemà, dimecres 17, serien **Octavio Alberola** i **Amparo Salvador** (Fòrum per la Memòria) els que parlaren sobre "Por a la memòria. Història de la Llei de reconciliació i concòrdia i el genocidi franquista a València".

Per al dijous, dia 18, el tema triat va ser el de "Ferer i Guàrdia, laïcisme i educació antiautoritària versus el nacionalcatolicisme espanyol com a inquisició" i la brillant exposició del tema va anar a càrrec del periodista **Rafael Cid** i de l'historiador **Paco Madrid**.

L'últim dia (divendres, 19) va haver-hi dos actes: la xerrada sobre "Lluita internacional i el moviment obrer", que la va pronunciar **Eladio Villanueva** (exsecretari general de CGT), en absència justificada dels dos ponents previstos.

I, com sempre, el sopar i la festa en la seu de CGT-PV. Enguany la música la van posar els grups **Crisis Permanente** i **Negramagia**. Els entrepans i el bar van anar a càrrec dels **Joves Anarcosindicalistes**.

Des del *Notícia Confederal* volem agrair a tot el món el suport que han rebut les jornades: gràcies a les seccions sindicals i sindicats que van vendre la loteria, als militants que van arreplegar i van acompanyar la gent que venia a donar les conferències, als afiliats que van acudir a les xerrades, al Gabinet de Premsa pel seu bon treball, al Micalet, a la Fundació Salvador Seguí, a l'Ateneu Enciclopèdic Popular i a tots els ponents per la seua desinteressada col·laboració, als joves de CGT per la festa i a tot el món pel suport a les Jornades Llibertàries durant estos deu anys.

Federació Local de València

Antonio Pérez Collado i Manel Aisa

Carlus Jove i Miguel Angel Morcillo

Manuel Rodríguez i Joan Carles Bernad

Jordi Martí Font

Octavio Alberola, Maxi Roldán i Amparo Salvador

Manolo Martínez i Cecilio Gordillo

Jacqueline Pérez Solsona, Esther Vázquez de la Rosa, Emilia Moreno, Aixa Dea i Josefina Juste

Actuació de Crisis Permanente

Un moment del sopar

Eladio Villanueva

Tenim una biblioteca virtual en www.cgtpv.org

Des del mes de gener d'enguany, ja és possible descarregar-se llibres de la Biblioteca Llibertària. La F.L. de València ha tingut la iniciativa de posar a l'abast de tothom títols tan interessants de la nostra cultura com "Anarquismo y comunismo científico" de Luigi Fabbri, "Antología libertaria" de Reclús, Bakunin, Kropotkin, Cornelissen, Lores y Cafiero, "Criterio libertario" de Anselmo Lorenzo, "Dios y el Estado" de Mijail Bakunin, "El Estado" de Piotr Kropotkin, "El principio federativo" de Pierre Joseph Proudhon i un llarg etcètera. Tan sols has de consultar la biblioteca virtual en <http://www.cgtpv.org> i triar un títol. Una ferramenta indispensable!

Així ens presenten la Biblioteca en la web:

En esta sección de la Biblioteca Virtual presentamos una serie de Libros Anarquistas escritos por colegas anarquista (la mayoría) y no anarquistas. Los libros que presentamos están completos, la mayoría son ediciones ya conocidas, esperamos que encuentren lo que buscan y disfruten al conocer mediante la lectura lo que realmente es la anarquía. Porque es este el objetivo de nuestro colectivo propagar la anarquía y uno de nuestros medios es la lectura... Salud y Anarquía colegas.

"Vamos a heredar la tierra. No hay la menor duda sobre eso. La burguesía puede arruinar e incendiar su propio mundo antes de que finalmente concluya esta etapa de la historia. No estamos asustados por la destrucción. Nosotros quienes aramos las praderas y construimos las ciudades podemos construir las otra vez, sino mejor la próxima vez. Llevamos un mundo nuevo, aquí en nuestros corazones. Ese mundo está creciendo en este minuto". **Buenaventura Durruti**.

EL SINDICAT ÚNIC DEL CAMP DE MORVEDRE-ALT PALÀNCIA CANVIA DE LOCAL (per a millorar)

CGT Camp de Morvedre-Alt Palància informa que han canviat de local. A partir del 2009 la nova adreça és c/ Del Treball 21 baix 46520 Port de Sagunt (València) Tel/fax 96 269 86 33 cgtpportsag@gmail.com

El local està a 25 metres de l'antic i el telèfon i email no varien

Vaga en Inter Ródenas per l'impagament dels salaris

Al tancament de l'edició del *Notícia Confederal*, els treballadors d'Inter Ródenas continuen en vaga indefinida.

Reclamen el pagament puntual i total dels seus salaris i que la direcció deixi d'emparar-se en la crisi per a justificar una política laboral que no és nova i que perjudica profundament les condicions de vida dels empleats

Inter Ródenas S.L., mitjana empresa de transport per carretera de mercaderies situada en la localitat valenciana de Lliria, té els seus treballadors en vaga des del 31 de gener per no abonar els salaris des del passat mes de novembre. I no sols això, sinó que a més, perquè els empleats continuen realitzant el seu treball, consistent sovint en desplaçaments nacionals i internacionals, són obligats a **aportar diners de les seues pròpies butxaques en concepte de dietes** que tampoc estan pagant els gerents de la companyia.

"La situació ja és insostenible" afirma Julián Cruz, delegat del Comitè d'Empresa per la Confederació General del Treball, sindicat convocant de la vaga indefinida. "Estem empobrits, molts de nosaltres tenim les targetes bloquejades i les hipoteques sense pagar. I la resposta dels caps és que la culpa és de la crisi", continua Julián.

No obstant, la realitat d'esta empresa que contracta a cinquanta transportistes pareix ser una altra. En el mes de gener de l'any passat va comprar 22 nous camions de marca Mercedes, usa l'última tecnologia per a la seua flota, va obtenir el premi Gea al transport especialitzat l'any 2006 i la impuntualitat en el pagament dels salaris no és nova. Entre les denúncies efectuades per CGT hi ha diversos requeriments de la Inspecció de Treball des de l'any 2005 (any en què CGT obté un representant sindical) "Perquè l'empresa procedisca a abonar amb absoluta puntualitat els salaris als treballadors".

A més, es donen altres fets reveladors: en Inter Ródenas S.L. es treballa els 365 dies de l'any, i quan un empleat abandona perquè no pot continuar vivint sense cobrar, és reemplaçat immediatament. "Sospitem que volen desfer-se dels que tenen un contracte indefinit per a anar reemplaçant la gent de plantilla per persones que accepten l'incompliment del conveni i de tota la legalitat vigent en matèria laboral", explica el representant de CGT. Tristament, l'altre representant sindical, que pertany a la UGT, recolza a l'empresa i està totalment en contra de la protesta.

La vaga indefinida va començar dissabte 31 de gener, dia que coincideix amb la Manifestació convocada per 35 col·lectius valencians, entre ells CGT, per a exigir que "La crisi la paguen els rics i els bancs", manifestació diferent de la dels agents socials, directament còmplices de la precària situació de la classe treballadora.

Negociación del convenio de Arbora & Ausonia de Jijona, Alicante

Tras prácticamente un año de negociación, en el mes de noviembre se produjo la firma del convenio de la empresa ARBORA & AUSONA SLU DE JIJONA por la totalidad del comité de empresa compuesto por varias secciones sindicales y con representación en el mismo en una parte importante por CGT (UGT, 4 delegados, CCOO, 5; CGT, 5 delegados)

Antecedentes

Me gustaría comentar que en la anterior negociación a este convenio se produjeron varias Huelgas en la planta de Jijona en el año 2005 (motivadas por la necesidad de llegar a un acuerdo que diera salida a una serie de reivindicaciones de los trabajadores; mejores condiciones para el T5, Sistema de trabajo "Toyotismo",...) secundadas ambas por el 98% de la plantilla de mano directa. La CGT en su día no firmó el convenio, ya que se incumplieron acuerdos adoptados en asambleas y entendimos que no se respetaron las decisiones tomadas por los trabajadores.

Durante la vigencia del convenio 2005-2007, nuestro trabajo ha ido orientado en la resolución de las problemáticas no resueltas por el anterior convenio, y en este sentido hemos hechos grandes avances. Hemos conseguido mejores condiciones para el T5 (CBAS de concepciones de días libres, seguimiento de los sistemas de trabajo en las líneas de producción, mantener una presión continua a la dirección de la planta en referencia a amonestaciones a los trabajadores que anteriormente tenían mucha frecuencia, temas de seguri-

dad (ergonomía, carga de trabajo,...) que producían un índice alto de absentismo el cual ha sido reducido en los últimos años.

Todo ello nos ha llevado a una situación buena para que en el convenio firmado en el pasado mes de noviembre para los años 2008-2010, grandes problemáticas que existían no hayan tenido que tratarse y de esta manera centramos en la negociación en las mejores condiciones posibles para afrontar la realidad económica actual "CRISIS" (de la cual discrepamos).

El eje de la negociación ha sido mantener los derechos adquiridos en anteriores convenios de los cuales la empresa pretendía quitarnos algunos y de conseguir mejoras económicas y sociales para el trabajador. Pasaremos a enumerar algunas importantes:

- La no congelación de la antigüedad.
- La igualación del plus nocturno de todos los trabajadores de la planta al importe más alto, ya que trabajar de noche es igual de penoso para cualquier trabajador.
- La no pérdida de promoción de los mecánicos al nivel salarial más alto (N3 en 4 años) y no por decisión de los superiores como pretendía la empresa.
- Conseguir un diferencial sobre el IPC para cada año de vigencia del convenio de 0,6%.
- Conseguir un Plus para el colectivo Mecánicos-Eléctricos N3 que se estaba demandado con mucha insistencia debido al aumento de tareas producidas a lo largo de los últimos años.
- Se ha recogido la posibilidad de que el

trabajador llegado el momento pueda acogerse a la jubilación parcial acogiéndose al contrato de relevo.

- En temas sociales; hemos incrementado la ayuda escolar para nuestros hijos hasta los 14 años, también se ha conseguido que la empresa se haga cargo del 50% de las matriculaciones en cursos reglados por el estado, hemos conseguido la contratación por parte de la empresa de un seguro privado médico para los trabajadores y sus familiares directos (el coste del seguro para los trabajadores a cargo de la empresa y para nuestros familiares directos a precios especiales). Dentro de la póliza hemos conseguido que el seguro se haga cargo de los gastos por medicamentos los 6 primeros meses del año.

Hay que decir que todo el proceso de negociación se ha llevado a cabo con la participación directa de los trabajadores realizando asambleas informativas, de decisión y ratificación del convenio por la totalidad de la planta, ya que las mismas se han realizado en la planta en horarios de trabajo asumiendo la empresa los paros de producción, utilizando de esta manera un derecho que nos recoge nuestro convenio de empresa a poder realizar asambleas en la planta.

Sección CGT de Arbora & Ausonia de Jijona.

Consulta el convenio en el BOP del 31 de diciembre o a través de la web: <http://www.dip-alicante.es/bop2/pdftotal/2008/12/31-12-08.pdf#page=3>

CGT aconsegueix un bon conveni en Formica després de diverses vagues

Els companys de l'empresa de laminats Formica han aconseguit els seus objectius gràcies a la lluita. Després de dur a terme diverses jornades de vaga en reivindicació de millores, sobretot socials, van firmar en el mes de novembre un conveni d'empresa que està molt per damunt del conveni general de químiques. Un document amb tres anys de vigència que arreplega, entre altres, els seus objectius de la part social: lliure accés per a tots els treballadors de fàbrica al pàrquing i el menjador.

Tal com informen els delegats de CGT (la Confederació és el sindicat majoritari amb 6 representants de 13), des que fa 10 anys CGT entrara en el comitè d'empresa, "els treballadors hem passat de cobrar 800 euros anuals menys del que corresponia segons el conveni general a percebre més de 6.000 euros de diferència només amb el salari base".

Esta negociació, que ha durat quasi un any, s'ha saldat amb diverses conquestes també salarials: el desbloqueig de l'antiguitat, congelada des de 1986; l'increment del salari base; una taula de primes de producció; una millora en el plus per nocturnitat; un

plus de presència (quasi 4 h diaris de paga només per fer acte de presència en el lloc de treball) i un conveni, en definitiva, consciencios, que contempla tots els aspectes útils per als empleats a l'hora de defensar els seus interessos.

"Negociar un bon conveni no és pactar un 5%, per exemple, perquè es pot firmar això però acabar perdent. Consistix a saber arrancar millores i plasmar-les en altres parts del document, com les taules de primes, els plusos, etc. En el nostre cas, el principal obstacle era que l'empresa, al ser una multinacional, es negava en redó a incrementar tot el que preteníem el salari base perquè la central a Anglaterra no ho haguera permès. Així que hem aconseguit guanyar poder adquisitiu reflectint pujades en altres conceptes", explica Juan Carlos, delegat de CGT.

"Però el que realment ha sigut decisiu és la lluita i la unitat dels treballadors de fàbrica. Amb les vagues, la direcció va veure que anàvem molt seriosament i que fins que no aconseguíem els nostres objectius socials i salarials no parariem".

LLIG I DIFON LA PREMSA LLIBERTÀRIA

Pots trobar el **LIBRE PENSAMIENTO** en:
 Zona Benimaçlet: Librería Primado, Avda. Primado Reig, 102
 Zona Algirós: Librería La Tardor, Plaça Olof Palme, 1
 Zona Barri de la Llum-Mislata: Edifici CGT, Avda. del Cid, 154
 Zona El Carmen: Librería Sahiri, C/Danzas, 5

LLIBRES

SIN PATRÓN

Fábricas y empresas recuperadas por sus trabajadores

Diversos autores

"Este llibre que té en les seues mans és de tremenda importàn-

cia: és el primer retrat compresiu del famós moviment d'empreses recuperades d'Argentina. El seu autor és el col·lectiu lavaca. El seu periodisme és del més compromés i sofisticat que existix hui en el món."

Avi Lewis i Naomi Klein

Índex de la nova edició de *Sin Patrón*

- De Zanón a Iraq, pròleg d'Avi Lewis i Naomi Klein

- Treballadors d'una altra classe, hipòtesi sobre les fàbriques i empreses recuperades a Argentina, pel col·lectiu lavaca

- Deu històries:

Zanón: un pacte per a viure

Brukman: La batalla que va fer història

Crometal: Metal·lurgics del nou segle

Chilavert: Les coses que cal fer per a treballar.

Vidre Avellaneda: La batalla de les graneres.

Gráfica Patricis: La rebel·lió de les màquines

Renàixer: L'esclat del fi del món

Clínica Imecc: La profecia de les gomes.

Unió i Força: Una lliçó de dos pa-

raules. Comerç i Justícia: El futur i la glòria

Guia de fàbriques i empresa recuperades

Lavaca Editora, Buenos Aires

2007

288 ps. Rústica 17x11 cm

ISBN 978-987-21900-4-0.

ANARQUISMO Y ANTROPOLOGÍA

Relaciones e influencias mutuas entre la antropología social y el pensamiento libertario

Beltrán Roca Martínez (Coord.)

Des de Piotr Kropotkin fins a Pierre Clastres, passant per Marcel Mauss o Radcliffe-Brown, un enigmàtic vincle ha lligat l'anarquisme i l'antropologia. Hui, dins de l'esforç per defensar antropologies no-hegemòniques està emergint una espècie de "antropologia anarquista". Este llibre arreplega aportacions de diversos antropò-

legs que s'aproximen a diverses realitats influïts pel pensament llibertari: Brian Morris, Abel Al Jende, Harold Barclay, Félix Taleca, David Graeber, Gavin Grindon, Jesús Sepúlveda, Karen Goaman i John Zerzan. Cada un des d'angles distints i analitzant diferents

objectes d'estudi, ens mostren el fructífer de l'acostament entre un corrent de pensament i moviment social, d'una banda, i una disciplina científica, per un altre. LaMalatesta Editorial, Madrid

2008

267 ps. Rústica 21x13 cm

ISBN 978-84-934762-3-6

LUCIO URTUBIA: LA REVOLUCIÓN POR EL TEJADO...

Relaciones e influencias mutuas entre la antropología social y el pensamiento libertario

Francisco Rodríguez de Lecea, autor del pròleg, definix el llibre com inclassificable: memòries lliures, novel·la barojiana que hauria pogut dir-se Urtubia l'aventurer o inclús un manual d'autoajuda. També és l'apassionant crònica interna d'una guerra desigual conduïda per un autèntic hereu de Robin Hood, dels mil domicilis i amagatalls parisencs de Lucio, per a expropiar als poders econòmics i repartir el botí entre els necessitats. Però és sobretot un document viu que fa llum històrica sobre una època i una geografia concreta que desgrana una vida

singular "en les seues moltes vides". Ser lliure és per a Lucio desobeir sense complexos a un poder arbitrari, conquistar la independència per mitjà d'un ofici, mantindre la solidaritat amb els desheretats, compartir les riqueses que la vida posa en les nostres mans. Eixa llibertat interior no és conquesta fàcil i Lucio pareix haver-la aconseguit. En estes, les seues memòries, explica pas a pas com ho ha aconseguit. Benvingut al seu secret, benvingut a la utopia.

Mercatremol. La verdadera historia jamás contada

En el Principio fue Terratremol, (eso de la Nada no es más que una patraña), y antes, *Llavors*, y antes incluso, la *Colla Ecologista*, por donde merodeábamos sin rumbo allá por los albores de este siglo un puñado de incautos antiladrillo ignorantes aún de la malvada estrategia que para someternos nos preparaba el Capital, y donde un inquieto, (y joven), Rafa Sogorb jese adelantado! ya maquinaba, consciente o intuitivo, la manera de procurar a nuestra Family alimentos inocuos y de buena calidad. Con la perseverancia que le caracteriza fue presentándonos una y otra vez proyectos y soluciones no siempre comprendidos por una militancia que, obsesionada con el medio ambiente y acostumbrada a una práctica numantina frente a un ejército descomunal, no acababa de calibrar la importancia que en el futuro habría de tener el frente alimentario; como nueva puerta de entrada al universo ecologista y como inexplorado campo de batalla en el que al menos disponer de margen de maniobra. Pero tras varias tentativas infructuosas por fin nació *Terratremol*.

La apuesta era arriesgada porque se habían hecho cálculos y se planteaban, además del currelo del bancal, doscientos euros de entrada por barba más unas cuantas cuotas de treinta sin recompensa mientras que creciera la primera cosecha. Pero por esas cosas a veces inexplicables resultó ser por fin éste el momento y la semilla brotó. Fueron los primeros meses de conocimiento del grupo, de retirar millones de piedras del primer sector productivo, de quitar hierbas y más hierbas, de inacabables reuniones en el antiguo merendero, de tirar líneas, de estercolar... Todavía me acuerdo de aquellas primeras zanahorias que no entraban ni queriendo en aquella tierra dura, apelmazada y baldía.

Se planteó Terratremol en un principio como asociación para la producción y el consumo ecológico pero pronto percibimos que ambas funciones debían ir separadas entre sí pues había gente interesada en consumir de natural pero que no podía con el compromiso ni con el esfuerzo del bancal. Se decidió entonces crear otra estructura pero, ¡me cachis!, en aquella época Terratremol necesitaba de mucha energía y la iniciativa se postergó.

Y en esas estábamos cuando apareció por Guatsnai, que entonces era como nuestra delegación en la city, una chavala competente y decidida aseverándonos que había oído hablar de nuestros proyectos y que le interesaba sobre todo el tema del consumo. Rafa y un servidor le describimos la situación pensando en que ahí acabaría el asunto pero sin embargo y tras tan solo dos o tres visitas nos aseguró que si nos decidíamos a impulsar la nueva estructura ella nos ayudaría. Ante tan sorprendente propuesta nos miramos sin saber qué decir, porque por una parte nos sentíamos halagados, pero no os he contado que aquella moza dentro de su aparente normalidad, por las pintas parecía de otro mundo. Para ser más exactos, del "otro" mundo: mechas rubias, maquillaje, pantalones plisados, zapatitos de medio tacón tanto que incluso nos hizo

sospechar ¿será una infiltrada? Pero aceptamos. Le montamos al gunas reuniones como para tantearla y así, casi sin pretenderlo, comenzó a configurarse el primer grupo interesado en aquella ocupación. Poco a poco nos fuimos animando ante la posibilidad de que la cosa funcionara, pero cuando ya estaba todo preparado y Rafa y yo nos las prometíamos felices como secretarios personales de nuestra nueva referente, un día nos vino con el cuento, (no sé si al darse cuenta de nuestras verdaderas intenciones), de que tenía no sé si una inmobiliaria por Almería y que se tenía que ir para allá. Nuestro gozo en un pozo. Fue en ese preciso instante de nuestras vidas cuando a ambos se nos quedaron estas dos caras de pringaos que aún hoy nos caracterizan solo de pensar en el marrón que nos caía al tener que continuar nosotros solos con el proyecto ya despertado. Pero el destino estaba esta vez de nuestra parte y sucedió que desapareció nuestra musa pero apareció María Guridi con todo su ímpetu dispuesta a organizarnos la secretaría y la contabilidad.

Mientras que Terratremol se afianzaba con la aparición de nuevos componentes y con la apertura de nuevas áreas de cultivo conformándose como un colectivo con unos lazos de unión mucho más sólidos que los acostumbrados en cualquier asociación, en aquella época *Mercatremol* deambulaba entre el local de la Colla Ecologista y el de los Dimonis sin poder poner el huevo en ningún sitio hasta que el compañero Juanito, de la CGT, (más listo que el hambre y además a la que salta), se percató de que una asociación con tan enorme potencial porculero como la nuestra no podía andar de esta guisa y convenció a sus compañeros de sindicato de que nos concedieran por la jeró aquel antiguo local que aún conservaban, su primera sede tanto tiempo abandonada. Y se nos abrió todo un mundo. Tras la limpieza pertinente y el acomodo de nuestras escasas pertenencias, (conseguidas en su mayoría por medio de trueques y donaciones), fue tomando forma aquel cubículo hasta llegar a convertirse en lo que hoy es nuestra personalísima madriguera. Y en ese trance apareció José Antonio para llenar las tardes de los miércoles, y también Mónica desplegando todo su encanto y su buen hacer, y Pablo Gimeno para configurararnos el equipo informático, y Patricia que ya estuvo con Rafa en los albores y a la que debemos el rastreo de productores por Internet que ya ha dado sus frutos con los pedidos a Monsoy, al Comercio Justo y a Caprilac (+los que esperan a que llenemos de nuevo el zurrón con las próximas cuotas). Y apareció también Cristina Ciballeiro, que afilió a toda su tropa, y Fernando que también lo hizo con otros tantos, y Espe, y Helena, y Begoña que a la que pueden vienen siempre a echar una mano... Y aparecisteis tod@s vosotr@s que sois la auténtica alma de la asociación; los genuinos propietarios de la distribuidora *Mercatremol*. También fueron necesarias para que esta idea funcionara personas como Carlos Trigueros, Gloria Esparcia, Carlitos Bumbum o Sara Bordonado que aportaron sus cuotas cuando estas eran imprescindibles aún reconociendo su imposibilidad de venir a rentabilizarlas.

Extret de l'ALAKRANT, publicació de CGT-Alacant

Si vols col·laborar amb:

N O T Í C I A
Confederal
informacions...

envia els teus articles, notícies, dades, opinions

comunicacion-cgtpv@rojonegro.info

Entrevista amb els companys de la Federació Local de Castelló

"L'orgull de classe obrera està per damunt de tot"

Perquè és important conèixer-nos, compartir experiències, aprendre de les diferències i les similituds, ser capaços d'entendre l'organització en conjunt però també en l'àmbit

local, el Notícia Confederal inicia en aquest número una sèrie d'entrevistes amb les Federacions Locals de CGT al País Valencià.

Podeu fer un poc d'història i explicar-nos els orígens i evolució de la Federació Local de Castelló?

Ara fa quasi 25 anys, cap al 1984, un grup de companyes i companys, organitzats al voltant de les seccions sindicals de la CNT, llogarem un local en el carrer Campoamor de Castelló. Bàsicament començarem, Correus i Transports, Camp, Banca i Oficis Diversos.

Corrien els dies de les discussions del Congrés de València i després de Valladolid, eternes discussions sobre si presentar-se a eleccions o no, de purisme anarquista del 36, de traïdors a la revolució, érem joves i estàvem desorganitzats i molt verds en acció sindical. Com en l'escola, començarem amb l'Estatut dels Treballadors, la llei de Salut Laboral, Convenis, és a dir, el coneixement dels nostres drets laborals, les lluites...

La nostra presència en els pobles i comarques de Castelló era xicoteta.

Tenim més ganes i ideals que formació. El suport de les altres federacions de CNT de l'Estat era nul, sense coordinació ni comunicació, pareixíem un grup autònom buscant el nostre lloc en el món obrer.

Començarem sense telèfon, amb lo bàsic i va arribar un dia que la casa estava a punt de caure, moment en que ens traslladarem al carrer Germanies, un primer pis, ja com a CGT, cap al 90-91, amb nova gent i més compromís.

Augmentarem d'afiliats, de seccions sindicals, delegats, una xicoteta militància per obrir i tancar el local, per fi un telèfon per connectar amb el món exterior, més participació en els moviments socials de la Plana i les Comarques, participant en mobilitzacions al carrer i els centres de treball, projectant un futur que col·laborarem en la transformació social, pensant globalment i actuant localment.

I ja en esta última dècada, fins avui, que en el carrer Cerdà de Tallada, 23, apostarem per un patrimoni sindical per al present i futur de la nostra organització, comproment-nos en l'adquisició d'un local nostre, que a data de gener del 2009 sols falten 8 mesos per acabar de pagar. En tot aquest procés, la formació llibertària, el debat i difusió de l'anarcosindicalisme, de les idees i filosofia àcrates, les assemblees i debats inacabables, el pas de companyes i companys, la mort d'altres, han configurat un espai lliure i compromès amb la nostra terra, en la seva defensa baix els pilars d'igualtat, solidaritat i fraternitat.

A quins sectors va dirigit el treball sindical de CGT-Castelló? Quines són les condicions específiques del treball en la província de Castelló?

Avui en dia, la nostra federació local té presència en sectors com la Ceràmica, Transports i Correus, Metall, Sanitat, Banca, Camp i Comerç, Iberdrola, Oficis Diversos i un projecte de Plataforma de parats, de jubilats i la perspectiva de promoure assemblees de joves, al menys, participant, en la mesura de lo possible, en moviments ciutadans i reivindicatius, per

Alguns dels companys de la F.L. de CGT-Castelló durant una reunió

fomentar l'esperit lliure, crític i solidari.

Com en tots els moviments lliures, altruistes i voluntaris, la militància i activisme de la nostra federació té pujades i baixades, canvis de cares, de responsabilitats.

Han passat diferents SP locals, fins al d'avui, mescla de veterans i noves aportacions. Però és es clar que una de les característiques de la nostra organització es la voluntarietat, de ser un espai obert a la participació, les propostes i els debats en llibertat. La nostra militància present, és d'un xicotet grup, Manolo, Pepe, Mari, Joan, Carme, Nieves, Esteban, Tamara, Angels,... i l'ajuda, molt agraïda d'altres delegats i delegades, sempre condicionats totes i tots al temps i les circumstàncies personals de cadascú.

Amb il·lusió, constància i, perquè no dir-lo, alegria, les coses que fem dia a dia, tant les que eixen bé com les que no, ens fan més dignes de representar un moviment llibertari, tant sindical com social. També el fet d'haver pogut assegurar un servei jurídic permanent, amb el company Ismael com advocat de la nostra federació, ens dona major entitat i garanties de lluita per defensar els interessos de la classe obrera castellonenca.

En resum, seguim tirant endavant en implantar un sindicalisme compromès, transformador socialment, honrat i transparent, pla i sense privilegis ni càrrecs ni sillons.

Com esteu notant les conseqüències d'esta crisi capitalista i quin missatge esteu difonent entre l'afiliació?

La CGT de Castelló, no creu precisament en paraules buides com crisi, recessió econòmica, crack financer ni milongues que els poders establits de sempre, últimament donen com a realitat evident. No és moment ara, per a la classe obrera i menys per a la CGT, de seguir el joc al sistema econòmic actual, fracassat completament per corrupte i capitalista. Ni cas fem als portaveus manipulats que ens volen acovardir, siga la televisió i els mitjans de

comunicació, ni qualsevol mitjà de deformació global. Ja sabem com les gasten la Banca, la Patronal i els Governos de torn, amb la "Llei de l'embut, l'ample per a mi i l'estret per a tu".

La nostra terreta, Castelló, ha vist com els especuladors destruïen el camp, l'agricultura familiar, el taronger i el formigó hipotecava el futur dels venidors. I tot açò, amb la complicitat dels polítics, tècnics de l'Administració i capitalistes. Ha segut pá per avui i fam per demà, ja veníem denunciando permanentment. Avui, estem recollint la misèria que els de sempre ens sembraren.

Nosaltres sí que participem d'ajuntar les nostres forces, de tirar endavant sense permetre retrocessos laborals ni socials.

Hem vist, en el combat diari, com el sector del Tauler, la Construcció i la Destrucció del territori, l'especulació i l'amiguisme polític, estaven totalment arrelats en la vida pública de Castelló. Com les entitats culturals i socials, la cúpula de la Universitat i les fundacions locals es nodrien de subvencions de les petroquímiques del Serrallo, agafen diners de les multinacionals sense cap remordiment per la contaminació massiva de les nostres platges, muntanyes i comarques. Així que ara que les cues de treballadors/es s'amuntonen a la porta de l'INEM, nosaltres exigim i denunciem que els beneficis empresarials que en la cultura del "pelotazo del ladrillo", de les urbanitzacions costaneres, del petroli de Serrallo, repercutisquen directament en les economies dels productors, dels treballadors ara aturats, en una renda bàsica i permanent que garantisca la dignitat de la seva vida i la dels seus. Es molt senzill: repartiment de la riquesa, benestar social col·lectiu, no permetre més la misèria i la pobresa.

La F.L. de Castelló està molt present en les mobilitzacions i lluites socials de Castelló i província. Quina és la vostra tasca?

Els fronts oberts en Castelló tenen dos línies fonamentals: sindical i social.

De la primera, tant en els delegats dels comitès com els assessors, combatim els ERO, reduccions de plantilles i acomiadaments arbitraris. Assessoram a tota persona que entra per la nostra porta, amb diners o sense, afiliat o no, per a nosaltres, l'orgull de classe obrera està per damunt de tot, solidaritat i suport mutu. Tenim per acord assembleari una sobrequota de fons solidari per a vagues i ajudes econòmiques. Les nostres seccions estan en primera línia, en el tall i al carrer, els nostres delegats/des col·laboren i mantenen contacte, formació i intercomunicació en la local, i periòdicament en el SP local.

De la segona, social, a banda de la gravíssima situació del poble Palestí, en la que la CGT des del primer moment convocarem i participarem en la Plataforma per Palestina, en accions, concentracions i mobilitzacions, tenim accions directes en la Plataforma No a la Contaminació de les Comarques de Castelló, el Bloc Anticapitalista i el Grup per la Recerca de la Memòria Històrica.

Amb la Plataforma Contaminació No, portem 6 anys de lluita per la salut pública, xerrades informatives al veïnat dels pobles de la Plana, denúncies a fiscalia mediambient, manifestacions amb l'objectiu de no permetre més perill a la població.

El Bloc Anticapitalista va caminant poc a poc, però amb pas ferm, reunint i aglutinant als moviments socials, culturals i activistes per desemmascarar als explotadors, participant en la construcció d'un nou model social par ficar a les persones per damunt dels interessos econòmics i particulars, preparant accions directes quotidianes, el Primer de Maig, boicots a l'extrema dreta i el feixisme, creant una xarxa de compromís i lluita.

El Grup per la Memòria i la CGT de Castelló porta més de cinc anys de treball i col·laboració, mitjançant el company Joan, i la Secretaria d'Acció Social en tot aquest temps començarem amb el cens d'afusellats pel franquisme en Castelló i comarques, de repressaliats a la presó de Castelló, desterrats i depurats de l'Administració i un servei directe d'assistència a totes les famílies afectades. Ha sigut una tasca molt apassionant i enriquidora, el nostre sindicat s'ha volcat principalment en l'estudi dels comitès antifeixistes de la CNT/FAI del nostres pobles, les col·lectivitats agrícoles i obreres.

Especial interès hem tingut en reivindicar i dignificar a les Brigades Internacionals al cementeri de Benicàssim i la col·locació de un monolit memorial als afusellats al Riu Sec de Castelló, per a no oblidar mai el terror i la repressió del franquisme. Aquesta tasca ha topetat sempre amb l'enfrontament directe de la dreta local.

Tot açò sense oblidar que tot el que ens afecta diàriament, té resposta per la nostra gent, tant en presència, activisme, lluita i reivindicació.